

Š i f r a k a n d i d a t a :

Državni izpitni center

M 1 1 2 1 9 1 1 3

JESENSKI IZPITNI ROK

SLOVENŠČINA KOT DRUGI JEZIK NA NARODNO MEŠANEM OBMOČJU V PREKMURJU

Izpitna pola 3

Daljši pisni sestavek (400–600 besed)

Ponedeljek, 29. avgust 2011 / 90 minut

Dovoljeno gradivo in pripomočki:

Kandidat prinese nalivno pero ali kemični svinčnik in enojezični slovar.

Kandidat dobi dva konceptna lista in dva ocenjevalna obrazca.

Priloga z izhodiščnim besedilom je na perforiranem listu, ki ga kandidat pazljivo iztrga.

SPLOŠNA MATURA

NAVODILA KANDIDATU

Pazljivo preberite ta navodila.

Ne odpirajte izpitne pole in ne začenjajte reševati naloge, dokler Vam nadzorni učitelj tega ne dovoli.

Prilepite kodo oziroma vpišite svojo šifro (v okvirček desno zgoraj na tej strani in na ocenjevalna obrazca). Svojo šifro vpišite tudi na konceptna lista.

Izpitna pola vsebuje navodila za pisanje daljšega pisnega sestavka, ki naj obsega od 400 do 600 besed. Število točk, ki jih lahko dosežete, je 35.

Pišite **v izpitno polo** z nalivnim peresom ali s kemičnim svinčnikom. Pišite čitljivo, vendar ne samo z velikimi tiskanimi črkami.

Če se zmotite, napačno besedo ali poved prečrtajte in jo zapišite na novo. Nečitljivo besedilo bo ocenjeno z nič (0) točkami.

Osnutek daljšega pisnega sestavka pišite na konceptna lista. Osnutek se ne upošteva pri ocenjevanju.

Zaupajte vase in v svoje zmožnosti. Želimo Vam veliko uspeha.

Ta pola ima 8 strani, od tega 1 prazno.

Izhodiščno besedilo k Izpitni poli 3

Dušan Šarotar: Biljard v Dobrayu. (odlomek)

Dušan Šarotar: Biljard v Dobrayu: Študentska založba, 2007. 61–62.

V visokih oknih hotela Dobray, s pogledom na Glavni trg, so še vedno slonele puške, ki so merile v noč. Globoko v notranjosti je brlela petrolejka. Molk, ki je ležal daleč naokoli, je motilo le vztrajno rezljanje pod enim od oken, kot bi se hotela lotili lesni črvi.

Vojak Kolosvary se je ob zvonu, ki se je oglasil maloprej, prebudil iz kratkih sanj. Ne da bi se sploh poskušal otresti podob, ki so se še podile po njegovi izmučeni zavesti, tako da na trenutke sploh ni več ločil, ali še sanja ali pa je vse tukaj zgolj privid, je pograbil bajonet, obešen za pasom, ter pričel v zid rezljati konja. Še preden je oživil prvega, je videl že drugega, ki je stal ob njem, nato še tretjega, vse do jutra, dokler ni pred njim stala čreda konj, privedenih, pritepenih, osedlanih, nepodkovanih, oficirskih, vlečnih, kmečkih, plemenitih in ciganskih konjev.

Józsefu, ki je v sami ženski halji stal na balkonu zgoraj, je to drobno, a vztrajno rezljanje, ki mu ni poznal vzroka, vzbudilo srh. Ladja, ki ji je poveljeval, je počasi razpadala. Slutil je, kako jo od znotraj nažirata malodušje in obup. Zdaj si je želel, da bi vzdržala samo še do jutra, ko se bo pričela zadnja bitka. Čutil je, da so že dolgo obkoljeni, čeprav jim tega ni še nihče povedal. V vsaki hiši je videl sovražnika, ki se je moral nakotiti v tej dolgi noči. Tukaj dolgo ni imel nobenega sovražnika niti ni v vseh teh mesecih uvidel prave nevarnosti, zdaj pa je bil prepričan, da ga vsi držijo na očeh.

Tudi v tej zapuščeni židovski hiši so se zagotovo naselili, si je pravil, ko se je obrnil proti Ascherjevi trgovini, ki je zabita ležala na drugi strani ceste.

Toda zdaj se ni bal več ničesar živega, nikomur se ni bil pripravljen predati. Tisto, kar je počivalo v njem in se je oglašalo kot ptičje petje, je zdaj raslo in postajalo resnično neznosno; ne sama smrt, marveč tisto, s čimer se bo moral kmalu soočiti, je v njem vzbujalo strah.

Prazna stran

